Lieta Nr.129062516/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 9.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk - iesniedzēja) sūdzībā par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk - iestāde) 2016.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.166/16,

konstatēja

2016.gada 12.martā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas rotas jaunākais inspektors R.Zakrepskis sastādīja iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.PF667294 par to, ka 2016.gada 11.martā plkst.12.37 Jelgavā pa Lietuvas šoseju virzienā no Viskaļu ielas uz Elejas pusi iesniedzēja vadīja automašīnu Land Rover Range Rover valsts numurs /TL numurs/, kurai noteiktā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 9.panta pirmā daļa, 18.panta pirmās daļas 2.punkts, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{24}panta pirmajā daļā, iesniedzējai uzlikts naudas sods 55 *euro* apmērā (lietas 29.lapa).

Minēto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu iesniedzēja pārsūdzēja un ar iestādes 2016.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.166/16 atstāts negrozīts 2016.gada 12.marta administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.PF667294 (lietas 15.-19.lapa).

2016.gada 23.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzējas sūdzība par iestādes 2016.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.166/16.

Iesniedzējas sūdzībā norādīts, ka pārsūdz iestādes lēmumu pilnā apjomā. Protokolā norādītā informācija neatbilst faktiskajiem apstākļiem, jo auto bija novietots degvielas uzpildes stacijā un nepiedalījās ceļu satiksmē, kā arī iesniedzēja nav administratīvā pārkāpuma subjekts. Auto turētājs ir iesniedzējas vīrs /pers. B/, līdz ar to inspektoram nebija nekāda pamata sastādīt protokolu uz iesniedzējas vārda un uzlikt viņai naudas sodu. Tā kā iesniedzēja stāvēja netālu no auto, inspektors izmantoja iesniedzējas bezpalīdzīgo stāvokli un neziņu, lai protokolu uzrakstītu uz iesniedzēju.

Lēmumā minētajiem apstākļiem, kuros policija pastrīd iesniedzējas minētos apstākļus, nav pievienoti nekādi pierādījumi.

Auto turētājs noņēmis auto no uzskaites izvešanai uz ārvalstīm, kā arī uzrādījis inspektoram auto tranzīta karti. Auto turētājs paskaidrojis inspektoram, ka auto, kuram izsniegts tranzīta numurs, nav iespējams veikt tehnisko apskati, to iespējams izdarīt tikai Latvijā reģistrētam transportlīdzeklim, kā arī to, ka likums nepieprasa auto reģistrēt Latvijā, iziet tehnisko apskati, un tikai tad saņemt tranzīta karti. Ministru kabineta noteikumu Nr.466 "Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem" 3.1.punkts nosaka, ka, ja transportlīdzeklis Latvijā reģistrēts uz laiku ar pastāvīgas reģistrācijas aizliegumu, termiņš, līdz kuram transportlīdzeklim atļauts piedalīties ceļu satiksmē, nedrīkst pārsniegt transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenta derīguma termiņu. Šo noteikumu 11.punkts nosaka, ka pirms tehniskās apskates transportlīdzekļa īpašnieks (vadītājs) CSDD pakalpojumu samaksas vietā: uzrāda transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību; uzrāda transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai personu apliecinošu dokumentu; samaksā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli, ja attiecināms vai ja tas nav samaksāts iepriekš; norāda transportlīdzekļa tehniskā stāvokļa pārbaudes veidu saskaņā ar šo noteikumu 8.punktu; uzrāda valsts akciju sabiedrības "Latvijas Valsts ceļi" izsniegtu attiecīgu atļauju, ja transportlīdzekļa masa vai gabarīti pārsniedz Ceļu satiksmes noteikumos minētos lielumus; veic transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokļa samaksu, uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa samaksu, samaksu par tehnisko apskati, kā arī veic normatīvajos aktos par nodokļiem un nodevām, par administratīvo sodu piemērošanu un citos normatīvajos aktos noteiktās darbības, bez kurām nav atļauta tehniskā apskate.

Ministru kabineta noteikumu Nr.1080 "Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" 13.punkts nosaka, ka transportlīdzeklim var izsniegt šādas speciālas nozīmes numura zīmes:

13.1. tranzīta numura zīmes. Tās izsniedz transportlīdzeklim, kuru paredzēts izvest no Latvijas atsavināšanai vai pastāvīgai ekspluatācijai ārvalstī, vai transportlīdzeklim, kurš piedalās ceļu satiksmē, šķērsojot Latvijas teritoriju tranzītā, ja, iebraucot Latvijā, tam nav derīgu numura zīmju. Tranzīta numura piešķiršanu apliecina kopā ar tranzīta numura zīmēm izsniegta tranzīta numura karte. Tranzīta numura zīmes neizsniedz bezceļu transportlīdzekļiem. Šo noteikumu 73.2.punkts nosaka, ka Latvijā nereģistrētam transportlīdzeklim iesniedz šādus dokumentus: iesniegumu; izziņu par agregātu numuru salīdzināšanu; tā dokumenta kopiju, kas apliecina transportlīdzekļa uzskaites tehniskos datus (uzrādot oriģinālu); īpašuma tiesības apliecinoša dokumenta kopiju (uzrādot oriģinālu), ja dokumentā, kas apliecina transportlīdzekļa uzskaites tehniskos datus, norādīts iepriekšējais īpašnieks. Šo noteikumu 73.3.punkts nosaka, ka tranzīta numura karte tiek izsniegta uz 30 dienām, bet tranzīta numura zīmju derīguma termiņš Latvijā ir piecas dienas. Šie termiņi tiek norādīti tranzīta numura kartē. Tranzīta numura zīmju derīguma termiņu var pagarināt vienu reizi uz piecām dienām, izsniedzot jaunu tranzīta numura karti.

Pamatojoties uz minēto, iespējams secināt, ka transportlīdzeklim, kuram izsniegta tranzīta karte atsavināšanai uz ārvalstīm, kā arī izsniegtas tranzīta numura zīmes, likums nenosaka pienākumu veikt valsts obligāto tehnisko apskati. Tāpat likums nenosaka iespēju brīvprātīgi veikt tehnisko apskati, jo auto vispirms ir jābūt reģistrētam Latvijas Republikā un pirms tehniskās apskates veikšanas ir jābūt nomaksātiem visiem nodokļiem.

Līdz ar to inspektora protokols ir pretrunā ar Latvijas Republikā spēkā esošajām tiesību normām, bet arī loģiku, jo paredz, ka auto turētājam vai īpašniekam ir jāsamaksā visi nodokļi Latvijā par gadu uz priekšu, lai varētu izvest automašīnu atsavināšanai ārvalstīs.

Iestāde nav norādījusi tiesību normu, uz kura tā pamato savus apsvērumus, kā arī pieņēmusi neloģisku lēmumu, pamatojoties uz kuru, īpašniekam, pirms izvest savu auto atsavināšanai ārvalstīs, jāmaksā visi nodokļi.

Inspektors protokolā norādījis, ka iesniedzēja pārkāpusi CSL 9.panta pirmo daļu, 18.panta pirmās daļas 2.punktu. Minētās tiesību normas piemērotas nepareizi, jo auto turētājam izsniegtie tranzīta numuri un karte uzskatāmi par atļauju piedalīties ceļu satiksmē Latvijas Republikā noteiktu termiņu - 5 dienas. Inspektors nav ņēmis vērā iesniedzējas un auto turētāja sniegtos paskaidrojumus uz vietas, neatzīmējot tos kā pielikumus pie protokola. Līdz ar to iesniedzējai ir aizdomas, ka inspektors paskaidrojumus iznīcinājis. Iestādes norādītais, ka inspektors protokolā atzīmējis paskaidrojumu pievienošanu, neatbilst patiesībai, jo protokola sadaļa "Protokolam pievienots IR/NVA ziņojums, paskaidrojums u.c." atstāta tukša.

Pamatojoties uz minēto, secināms, ka lēmumā minēti nepatiesi faktiskie apstākļi, kā arī identificēts nepareizs administratīvā pārkāpuma subjekts,

līdz ar to ir sodīta nevainīga persona. Tāpat lēmumā piemērotas faktiskiem apstākļiem neatbilstošas tiesību normas, kas novedušas pie nepamatota soda piemērošanas un nepareizas lietas izskatīšanas. Iestāde nav ņēmusi vērā faktiskos apstākļus un iesniedzējas un faktiskā subjekta auto turētāja paskaidrojumus, tā vietā dodot priekšroku inspektora sniegtajiem paskaidrojumiem, kuriem nav uzrādījusi nevienu pierādījumu. Lūdz atcelt lēmumu un protokolu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību (lietas 7.-12.lapa).

A r 2016.gada 30.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese s lēmumu pieņemta iesniedzējas sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2016.gada 11.jūlijam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesim, nav saņemti lietas dalībnieku paskaidrojumi vai lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2016.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.166/16 pamatojumu, tiesnese atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas iestādes 2016.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.166/16 motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesnese iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvās pārkāpuma lietas lietvedību un izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā iestādes lēmuma atcelšanai.

Kā izriet no iesniedzējas sūdzības lietā ir strīds par to vai iesniedzēja ir administratīvā pārkāpuma subjekts un vai bija pamats konstatēt administratīvo pārkāpumu.

Atbilstoši Latvijas APK 149.[24]panta pirmajai daļai (redakcijā no 06.07.2015.-22.03.2016.) par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit pieciem līdz simt divdesmit *euro*.

CSL 16.panta piektā daļa (redakcijā 01.01.2016.-31.03.2016.) nosaka, ka Latvijā un ārvalstīs iepriekš nereģistrētam vieglajam automobilim, piekabei ar pilnu masu līdz 3500 kilogramiem pirmreizējo valsts tehnisko apskati veic ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc tam, kad attiecīgais transportlīdzeklis pirmoreiz reģistrēts Latvijā, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē. Turpmākās valsts tehniskās apskates minētajiem transportlīdzekļiem veic katru gadu, ievērojot termiņu, kāds norādīts atļaujā piedalīties ceļu satiksmē.

Saskaņā ar CSL 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Tāpat atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Turklāt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta vienpadsmito daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Kā redzams no administratīvā pārkāpuma protokola, tajā norādītajā laikā un vietā iesniedzēja vadīja transportlīdzekli, kuram nebija veikta valsts tehniskā apskate, kas atzīstams par pie administratīvās atbildības saucamās personas vainojamu darbību.

Līdz ar to lietā esošais pierādījumu kopums, kas atspoguļots iestādes lēmumā, proti, administratīvā pārkāpuma protokols (lietas 29.lapa), policijas darbinieku ziņojumi (lietas 31.-32.lapa) atzīstams par pieļaujamu un pietiekamu, lai atzītu, ka iesniedzēja ir vainojama viņai inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā, kas paredzēts Latvijas APK 149.[24]panta pirmajā daļā.

Iesniedzējas sūdzība nesatur ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas nebija zināmi, pieņemot nolēmumu iestādē un kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, iesniegtā sūdzība par iestādes lēmumu ir identiska sūdzībai par administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu.

Pretēji iesniedzējas norādītajam, tiesa nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu iesniedzējai un atzīst, ka inspektors R.Zakrepskis ir rīkojies atbilstoši savai kompetencei un pilnvarām, jo lietā nav konstatēti apstākļi, kas norādītu uz viņa prettiesisku rīcību, ieinteresētību sniedzot nepatiesu informāciju, nolūkā aprunāt iesniedzēju, nepatiesi norādot uz viņas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Turklāt kā to atzinusi Administratīvā apgabaltiesa, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*2005.gada 3.decembra spriedums lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembrs spriedumā lietā Nr.666-05/5*).

Kā redzams no Latvijas APK 149.[24]panta pirmās daļas, atbildība par pārkāpuma izdarīšanu paredzēta transportlīdzekļa vadītājam. No policijas darbinieku ziņojumiem redzams, ka transportlīdzekļa vadītāja bija iesniedzēja.

Atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1080 "Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" 13.1.punktu tranzīta numura zīmes izsniedz transportlīdzeklim, kuru paredzēts izvest no Latvijas atsavināšanai vai pastāvīgai ekspluatācijai ārvalstī, vai transportlīdzeklim, kurš piedalās ceļu satiksmē, šķērsojot Latvijas teritoriju tranzītā, ja, iebraucot Latvijā, tam nav derīgu numura zīmju. Tranzīta numura piešķiršanu apliecina kopā ar tranzīta numura zīmēm izsniegta tranzīta numura karte. Tranzīta numura zīmes neizsniedz bezceļu transportlīdzekļiem.

Tiesnese norāda, ka saskaņā ar CSL 16.panta sestās[2].daļas 3.punktu šā likuma noteikumi par atļaujas piedalīties ceļu satiksmē izsniegšanu un valsts tehnisko apskati neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas reģistrēti ārvalstīs un kas ceļu satiksmē piedalās ar tranzīta numura zīmēm. Tiesnese pievienojas iestādes lēmumā norādītajam, ka nepieciešams izpildīties abiem kritērijiem, proti, ka transportlīdzeklim jābūt reģistrētam ārvalstīs un jāpiedalās ceļu satiksmē ar tranzīta numura zīmēm. Līdz ar to šis noteikums neattiecas uz iesniedzējas vadīto transportlīdzekli.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi,

pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Ņemot vērā minēto, tiesnese atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti secinājusi, ka iesniedzēja ir pārkāpusi CSL 9.panta pirmajā daļā, 18.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktās prasības.

Tāpat tiesnese atzīst, ka iesniedzējai sods noteikts atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noregulētajam administratīvā soda mērķim un pievienojas iestādes lēmumā norādītajai motivācijai.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12}panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesnese atzīst, ka iesniedzēja sūdzība ir noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 238.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesnese

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.166/16.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.166/16.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska